

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, எல்லையற்ற தந்தையை நினைவுசெய்வது மறைமுகமான ஒன்றாகும். நினைவு நினைவைக் கொண்டு வருகிறது. நினைவில் நிலைத்திருக்காதவர்களை எவ்வாறு தந்தையால் நினைவுசெய்ய முடியும்?

கேள்வி: முழுக் கல்பத்திலும் வேறெந்த நேரத்திலும் ஒருபொழுதும் கற்பிக்கப்படாத, எந்தக் கல்வியைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் சங்கமயுகத்தில் கற்கின்றீர்கள்?

பதில்: உங்கள் சரூரத்திலிருந்து மரணித்து வாழ்கின்ற கல்வியாகும். இந்நேரத்தில் மாத்திரமே ஒரு பிரேதம் ஆகுவதற்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இந்நேரத்தில் நூங்கள் கர்மாதூத் ஆகவேண்டும். நூங்கள் ஒரு சரூரத்தில் இருக்கும்பொழுது, செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். நூங்கள் ஒரு சரூரத்தில் இல்லாதபொழுது மாத்திரமே உங்கள் மனம் அமைதிநிறைந்ததாக இருக்க முடியும். இதனாலேயே, “மனதை வெல்பவர்கள் உலகை வெல்கிறார்கள்” எனக் கூறப்படக்கூடாது. “மாயையை வெல்பவர்களே உலகை வெல்பவர்கள்” என்பதாக அது இருக்க வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி. தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார், ஏனெனில் விவேகமற்றவர்களுக்கு மாத்திரமே கற்பிக்கப்படுகிறது என்பதை நூங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். இப்பொழுது, அதிமேன்மையான கடவுளாகிய, எல்லையற்ற தந்தை வரும்பொழுது, யாருக்குக் கற்பிப்பார்? அவர் நிச்சயமாக அதிகளவு விவேகமற்றவர்களுக்கே கற்பிப்பார். “விநாச வேளையில் அன்பற்ற புத்திகளைக் கொண்டவர்கள்” பற்றி இதனாலேயே அவர்கள் பேசுகின்றார்கள். எவ்வாறு புத்தி அன்பற்றதாக ஆகியது? அவர்கள் 8.4 மில்லியன் உயிரினங்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள். தந்தை 8.4 மில்லியன் பிறவிகளை எடுக்கிறார் எனவும் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். பூனைகள், நாய்களிலும், உயிருள்ளவை அனைத்திலும் பரமாத்மா இருக்கிறார் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இக்கருத்து இரண்டாவதாக விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. புதியவர் வரும்பொழுது, எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், எல்லைக்குட்பட்ட, எல்லையற்ற தந்தையர்களின் அறிமுகத்தை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள் எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அவர் எல்லையற்ற சிரேஷ்ட பாபாவும், இவர் எல்லைக்குட்பட்ட கனிஷ்ட பாபாவும் ஆவார். எல்லையற்ற தந்தை என்றால் எல்லையற்ற ஆத்மாக்களின் தந்தை என்பது அர்த்தமாகும். ஓர் எல்லைக்குட்பட்ட தந்தை உயிருள்ளவர்களின் தந்தையாவார். அவர் ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் தந்தை. அனைவராலும் இந்த ஞானத்தை ஒரேயளவுக்குக் கிரகிக்க முடியாது. சிலர் 1மு ஐ மாத்திரம் கிரகிக்கிறார்கள், சிலர் 95மு ஐக் கிரகிக்கிறார்கள். இது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகும். சூரிய வம்சம் இருக்கும்; அரசர்கள், அரசிகள், பிரஜைகள் இருக்கிறார்கள். இது உங்கள் புத்தியில் பிரவேசிக்கிறது. பிரஜைகளின் மத்தியில் சகல விதமான மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள். பிரஜைகள் என்றால் பிரஜைகள்! தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: இது ஒரு கல்வி. உங்கள் சொந்தப் புத்திக்கேற்ப நூங்கள் ஒவ்வொருவரும் கற்கிறீர்கள். நூங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் சொந்தப் பாகத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். நூங்கள் முன்னைய கல்பத்தில் எவ்வளவுக்கு இக்கல்வியைக் கிரகித்தீர்களோ, அதையே இப்பொழுதும் கிரகிப்பீர்கள். கல்வியானது ஒருபொழுதும்

மறைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. நூங்கள் எவ்வளவுக்குக் கற்கிறார்கள் என்பதற்கேற்ப, நூங்கள் உங்களுடைய அந்தஸ்தைப் பெறுகிறார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: நூங்கள் மேலும் முன்னேறும்பொழுது, பரூட்சைகள் இருக்கும். ஒரு பரூட்சையை எடுக்காமல், உங்களைத் தர மாற்றம் செய்ய முடியாது. இறுதியில் அனைத்து விடயங்களும் வெளிப்படுத்தப்படும். எவ்வாறாயினும், இப்பொழுதும், நூங்கள் என்ன அந்தஸ்துக்குத் தகுதிவாய்ந்தவர் என்பதை உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஏனெனில் அனைவர் மத்தியிலும் இருக்கும்பொழுது, நூங்கள் சங்கடப்படுகிறார்கள் என்பதால் நூங்கள் அனைவரும் உங்கள் கரங்களை உயர்த்தினாலும், உங்களால் அவ்வாறு ஆகமுடிவது சாத்தியமல்ல என்பதை அறிவீர்கள் என்பதை உங்கள் இதயத்தில் புரிந்துகொள்கிறார்கள். எப்படியிருப்பினும், நூங்கள் உங்கள் கரங்களை உயர்த்துகிறீர்கள். உங்கள் கரங்களை உயர்த்தினாலும்... இது அறியாமை என்பது அர்த்தமாகும். அதிகளவு அறியாமை உள்ளது! அந்த (லௌகீக) மாணவர்களுக்கு அதிக விவேகம் உள்ளது எனத் தந்தை நேரடியாகவே புரிந்துகொள்கிறார். தாங்கள் ஒரு புலமைப்பரிசிலைக் கோருவதற்குத் தகுதியானவர்களாக இல்லாவிட்டால், தாங்கள் சித்தியடைய மாட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். அந்த லௌகீக மாணவர்கள் உங்களை விடவும் மேலானவர்கள், ஏனெனில் தங்கள் ஆசிரியர் தங்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற பாடத்தில் தாங்கள் எவ்வளவு புள்ளிகளைக் கோருவார்கள் என்பதையாவது குறைந்தபட்சம் அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். தாங்கள் திறமைச்சித்தி அடைவார்கள் என அவர்கள் கூற மாட்டார்கள். இங்குள்ளவர்களுக்கு அந்தளவு விவேகம் கூட இருப்பதில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது; அவர்களுக்குப் பெருமளவு சரூர உணர்வு உள்ளது. நூங்கள் இங்கு இலக்ஷ்மி நாராயணன் ஆகுவதற்கு வந்திருப்பதனால், உங்கள் செயற்பாடு மிகவும் சிறந்ததாக இருக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: விநாசவேளையில் சிலர் அன்பற்ற புத்தியைக் கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் தந்தைக்கான மிகச்சரியான அன்பைக் கொண்டிராது விட்டால், அவர்களின் நிலைமை என்னவாகும்? அவர்களால் ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோர இயலாதிருக்கும். “விநாசவேளையில் அன்பற்ற புத்தியைக் கொண்டிருப்பவர்கள்” என்பதன் அர்த்தத்தைத் தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களாலேயே அதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாதுவிடின், மற்றவர்கள் எதைப் புரிந்துகொள்வார்கள்? தாங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகள் என நம்புகின்ற குழந்தைகள் அதன் அர்த்தத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதில்லை. தந்தையை நினைவுசெய்வது மறைமுகமான ஒன்றாகும். கல்வி மறைமுகமானது இல்லை. அனைவரும் கல்வியில் வரிசைக்கிரமமானவர்களே: அனைவரும் ஒரேயளவுக்குக் கற்க மாட்டார்கள். அவர்கள் இன்னமும் சிறு குழந்தைகளே எனத் தந்தை உணர்ந்துகொள்கிறார். அவர்கள் மூன்று முதல்; நான்கு மாதங்கள் வரை எல்லையற்ற தந்தையை நினைவுசெய்வதில்லை. ஒருவர் பாபாவை நினைவுசெய்கிறாரா அல்லது இல்லையா என்பதை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? அவர்களிடமிருந்து பாபா ஒரு கடிதத்தைப் பெறும்பொழுதும், தாங்கள் செய்கின்ற ஆன்மீகச் சேவையின் சேவைச் செய்தியை அவர்கள் எழுதும்பொழுதும் மாத்திரமே அது புரிந்துகொள்ளப்படும். நூங்கள் ஏதேனும் அத்தாட்சியைக் கொடுப்பது அவசியம். நினைவில் நிலைத்திருக்காதவர்களும், சேவையின் எந்த அத்தாட்சியையும் கொடுக்காதவர்களும் சரூர உணர்வு உடையவர்கள். சிலர் தங்கள் செய்தியை எழுதுகிறார்கள்: பாபா, இன்ன இன்னார் வந்தார்கள், நான் அவருக்கு இதை விளங்கப்படுத்தினேன். ஆகவே, குழந்தை இன்னமும் உயிருடன் இருக்கிறார் எனவும், சிறந்த சேவைச் செய்தியைக் கொடுக்கிறார் எனவும் தந்தை புரிந்துகொள்கிறார். சிலர் மூன்று

தொடக்கம் நான்கு மாதங்கள் வரை ஒரு கடிதத்தைக் கூட எழுதுவதில்லை. பாபா எச்செய்தியையும் பெறாதபொழுது, குழந்தை இறந்து விட்டார் அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளார் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறார். நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளவர்களால் எழுத இயலாது. தங்கள் ஆரோக்கியம் நன்றாக இல்லாததால், தாங்கள் முன்னர் எழுதவில்லை எனவும் சிலர் எழுதுகிறார்கள். சிலர் முற்றாகவே எச்செய்தியையும் கொடுப்பதில்லை; அவர்கள் நோய்வாய்ப்படுவதுமில்லை. அவர்கள் சரூர உணர்வுடையவர்கள். அப்பொழுது, தந்தை யாரை நினைவுசெய்வார்? நினைவு நினைவைக் கொண்டு வருகிறது! எவ்வாறாயினும், சரூர உணர்வு உள்ளது. தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் சர்வவியாபி என நூங்கள் கூறி, 8.4 மில்லியன் உயிரினங்களை விடவும் பெரும் எண்ணிக்கையில் என்னை இட்டுள்ளீர்கள். மனிதர்கள் கல்லுப் புத்தியை உடையவர்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளார்கள். கடவுளையிட்டு, அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: கூழாங்கற்கள், கற்கள் அனைத்திலும் அவர் இருக்கிறார். ஆகவே, அது ஓர் எல்லையற்ற அவமதிப்பு, இல்லையா? ஆகவே, தந்தை கூறுகிறார்: அவர்கள் என்னை அதிகளவு அவதூறு செய்கிறார்கள்! நூங்கள் இப்பொழுது அனைத்தையும் வரிசைக்கிரமமாகப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில், அவர்கள் பாடுகிறார்கள்: நூங்கள் வரும்பொழுது, நான் என்னை உங்களுக்கு அர்ப்பணிப்பேன். நான் உங்களை என்னுடைய வாரிசு ஆக்குவேன். நான் கூழாங்கற்களிலும், கற்களிலும் இருக்கிறேன் எனக் கூறி, நூங்கள் என்னை உங்கள் வாரிசு ஆக்குகிறீர்கள்! நூங்கள் என்னை அதிகளவு அவதூறு செய்கிறீர்கள்! இதனாலேயே தந்தை கூறுகிறார்: அதன்மேல் தலைதூக்கும்பொழுது, நான் வருகிறேன். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்பொழுது தந்தையைத் தெரியும், ஆகவே நூங்கள் அவரை அதிகளவுக்குப் புகழ்கிறீர்கள். அவரைப் புகழ்வதை விடுங்கள், அவருடைய நினைவுக்கான இரண்டு வார்த்தைகளைக் கூட சிலர் எழுதுவதில்லை. அவர்கள் சரூர உணர்வுடையவர்கள் ஆகுகிறார்கள். நூங்கள் தந்தையைக் கண்டுகொண்டீர்கள் எனக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். எங்களுடைய தந்தை எங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். இவையே கடவுளின் வாசகங்கள். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறேன். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து, எவ்வாறு உங்களால் உலக இராச்சியத்தைக் கோர முடியும் என்பதையும் காண்பிக்கிறேன். எல்லையற்ற தந்தையே உங்களுக்கு எவ்வாறு உலக இராச்சியத்தைக் கோருவது எனக் கற்பிக்கிறார் என்னும் போதை உங்களுக்கு இருந்திருந்தால், உங்களுக்கு முடிவற்ற சந்தோஷம் இருந்திருக்கும். அவர்கள் கீதையைக் கற்றாலும், ஒரு சாதாரண புத்தகத்தைப் போன்றே அதைக் கற்கிறார்கள். கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசுகிறார்: நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறேன். அவ்வளவுதான்! அவர்களின் புத்தி இந்த யோகத்தையோ அல்லது இச்சந்தோஷத்தையோ கொண்டிருப்பதில்லை. கீதையைக் கற்பவர்களுக்கோ அல்லது உரைப்பவர்களுக்கோ இந்தளவு சந்தோஷம் இருப்பதில்லை. அவர்கள் கீதையை வாசித்து முடிக்கும்பொழுது, தங்கள் வியாபாரத்தில் மும்முரமாகி விடுகிறார்கள். எல்லையற்ற தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்பது இப்பொழுது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. கடவுள் தங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்பது வேறு எவருடைய புத்தியிலும் பிரவேசிப்பதில்லை. ஆகவே, ஒருவர் வரும்பொழுது, எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், இரு தந்தையரைப் பற்றிய அறிமுகத்தை அவருக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். அவருக்குக் கூறுங்கள்: பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது, அது இப்பொழுது, நரகமாக உள்ளது. தாங்கள் கலியுகத்திலும், சத்தியயுகத்திலும் இருப்பதாக எவராலும் கூற முடியாது. ஒருவர் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யும்பொழுது, அவர் நரகத்தில் இருக்கிறார், ஒருவர் சந்தோஷத்தை அனுபவம்

செய்யும்பொழுது, அவர் சுவர்க்கத்தில் இருக்கிறார். தங்களுக்குப் பெருமளவு சந்தோஷம் இருப்பதாகவும், சந்தோஷமற்ற மக்கள் நரகத்தில் இருப்பதாகவும் பலர் கூறுகிறார்கள். அவர்களின் மானிகைகள், கட்டடங்கள் போன்றவை அவர்களிடம் இருக்கின்றன. அவர்கள் பெருமளவுக்குப் வெளிப்புறச் சந்தோஷத்தைப் பார்க்கிறார்கள். சத்தியயுகத்துச் சந்தோஷத்தை இங்கு அனுபவம் செய்ய முடியாது என நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். அவை இரண்டும் ஒன்று, ஆகவே சத்தியயுகத்தைக் கலியுகம் என அழைக்க முடியும், கலியுகத்தைச் சத்தியயுகம் என அழைக்க முடியும் என்பதல்ல. அதை நம்புவார்கள் அறியாதவர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், அவர்களுக்குத் தந்தையின் அறிவைக் கூறுங்கள். தந்தை தனது சொந்த அறிமுகத்தைக் கொடுக்கிறார். வேறு எவருக்கும் அவரைத் தெரியாது. கடவுள் சர்வவியாபி என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆத்மாவின் ரூபமும், பரமாத்மாவின் ரூபமும் ஒன்றே என நூங்கள் இப்பொழுது படங்களில் காண்பிக்கிறீர்கள். அவரும் ஓர் ஆத்மாவே, ஆனால் அவர் பரமாத்மா என அழைக்கப்படுகிறார். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து தான் எவ்வாறு வருகிறார் என விளங்கப்படுத்துகிறார். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் அங்கு பரந்தாமத்தில் வசிக்கிறார்கள். வெளியிலுள்ள மக்களால் இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. பாஷையும் மிகவும் இலகுவானது. கூதையில், கிருஷ்ணரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, ஆனால் கிருஷ்ணர் கூதையைப் பேசவில்லை. அவரால் அனைவருக்கும் கூற முடியாது: சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள்! சரூர்தாரிகளை நினைவுசெய்வதால், பாவங்கள் அழிக்கப்பட முடியாது. கூறுகிறது: கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசுகிறார்: சரூர உறவினர்கள் அனைவரையும் துறந்து, சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள்! எவ்வாறாயினும், கிருஷ்ணருக்கும் சரூர உறவினர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர் ஒரு சிறு குழந்தையே ஆவார். இது அத்தகையதொரு பெரும் தவறு! ஒரேயொரு தவற்றின் காரணமாகப் பெருமளவு வேறுபாடு உள்ளது! கடவுள் சர்வவியாபியாக இருக்க முடியாது. “அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தை அருள்பவர்” என நூங்கள் கூறுபவர், சரூழிவையும் அடைகிறாரா? கடவுளால் எப்பொழுதாவது சரூழிவை அடைபவராக ஆக முடியுமா? இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் கடையப்பட வேண்டும். இது நேரத்தை வீணாக்குவதற்கான ஒரு விடயமல்ல! தங்களுக்கு நேரமில்லை என மக்கள் கூறுகிறார்கள். வந்து பாடநெறியைக் கற்குமாறு நூங்கள் அவர்களுக்குக் கூறும்பொழுது, அவர்கள் தங்களுக்கு நேரமில்லை எனக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு வருவார்கள் அல்லது நான்கு நாட்களுக்கு வருவார்கள். அவர்கள் கற்காதுவிடின், அவர்களால் எவ்வாறு இலக்ஷ்மி நாராயணன் ஆகமுடியும்? மாயையின் விசை அதிகளவுக்கு உள்ளது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: ஒவ்வொரு விநாடியும், ஒவ்வொரு நிமிடமும் திரும்பத் திரும்ப அதே போன்று கடந்துசெல்கிறது. அவை தொடர்ந்தும் எண்ணற்ற தடவைகள் திரும்பத் திரும்ப நடைபெறும். நூங்கள் இப்பொழுது தந்தையைச் செவிமடுக்கிறீர்கள். பிறப்பு, இறப்புச் சக்கரத்தினுள் பாபா வருவதில்லை. பிறப்பு, இறப்புச் சக்கரம் முழுவதிலும் வருபவர்களையும், அதில் வராதவரையும் உங்களால் ஒப்பீடு செய்ய முடியும். ஒரேயொரு தந்தையே பிறவி எடுப்பதுமில்லை அல்லது மரணிப்பதுமில்லை. ஏனைய அனைவரும் இச்சக்கரத்தினுள் இருக்கிறார்கள். இதனாலேயே பிரம்மா, விஷ்ணு இருவரின் படத்தையும் பிறப்பு, மறுபிறப்பு எடுப்பதாக நூங்கள் காட்டுகிறீர்கள். அவர்கள் தொடர்ந்தும் தங்கள் பாகங்களை நடிக்கிறார்கள்: பிரம்மா விஷ்ணு ஆகுகிறார், விஷ்ணு பிரம்மா ஆகுகிறார்: அது முடிவடையாது. அனைவரும் வந்து, இப்படங்களைப் பார்த்துப் புரிந்துகொள்வார்கள். இது இலகுவில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகும். நூங்கள்

பிராமணர்கள், பின்னர் நூங்கள் தேவர்களாகவும், சத்திரியர்களாகவும், வைசியர்களாகவும், சூத்திரர்களாகவும் ஆகுவீர்கள் என்பதும், தந்தை வரும்பொழுது, நூங்கள் பிராமணர்கள் ஆகுவீர்கள் என்பதும் உங்கள் புத்தியில் பிரவேசிக்க வேண்டும். இதை நினைவுசெய்யுங்கள், நூங்கள் சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுபவர்கள் ஆகுவீர்கள். நினைவில் நிலைத்திருக்க இயலாத பலர் உள்ளார்கள். பிராமணர்களாகிய நூங்கள் மாத்திரமே சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுபவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். தேவர்கள் இவ்வாறு ஆகுவதில்லை. நூங்கள் எவ்வாறு சக்கரத்தைச் சுற்றிச் செல்கிறீர்கள் என்னும் ஞானத்தை இப்பொழுது பெறுவதனால், தேவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். உண்மையில், சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுபவர்கள் என அழைக்கப்படத் தகுதியானவர்களாக மனிதர்கள் எவரும் இருப்பதில்லை. பாரத மக்களின் சம்பிரதாயங்கள் வேறுபட்டதைப் போன்றே, மரண பூமியாகிய மனித உலகமும், முழுமையாகவே வேறுபட்டது. அனைவருடைய சம்பிரதாயங்களும் வேறுபட்டவை. தேவர்களின் சம்பிரதாயங்கள் வேறுபட்டவை. மரண பூமியின் மக்களின் சம்பிரதாயங்கள் வேறுபட்டவை. பகலுக்கும், இரவுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு இருப்பதனாலேயே தாங்கள் தூய்மையற்றவர்கள் என அனைவரும் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கூவியழைக்கிறார்கள்: ஓ கடவுளே! தூய்மையற்ற உலகவாசிகளாகிய எங்கள் அனைவரையும் தூய்மையாக்குங்கள்! 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் தூய உலகம் இருந்தது என்பதும், அது சத்தியயுகம் என அழைக்கப்பட்டது என்பதும் உங்களின் புத்தியில் உள்ளன. திரேதா யுகத்தை அவ்வாறு அழைப்பதில்லை. முதலில் முதல் வகுப்பும், பின்னர் இரண்டாம் வகுப்பும் உள்ளன எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். ஆகவே வருகின்ற எவரும் அதைக் கேட்பதில் வியப்படையுமாறு நூங்கள் ஒவ்வொரு விடயத்தையும் மிகவும் நன்றாக விளங்கப்படுத்த வேண்டும். சிலர் பெருமளவுக்கு வியப்படைகிறார்கள், ஆனால் தாங்கள் நிச்சயமாகத் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் கேட்கும்பொழுது, அவர்களுக்கு முயற்சி செய்ய நேரம் இருப்பதில்லை. காம விகாரமே மனிதர்களைத் தூய்மையற்றவர்கள் ஆக்குகிறது. அதை வெற்றி கொள்வதனால், நூங்கள் உலகை வெல்பவர்கள் ஆகுவீர்கள். தந்தையும் உங்களுக்குக் கூறியுள்ளார்: காம விகாரத்தை வெற்றிகொள்வதனால், உலகை வெல்பவர்கள் ஆகுங்கள். மனிதர்கள் கூறுகிறார்கள்: மனதை வெல்வதனால், உலகை வெல்பவர்கள் ஆகுங்கள். உங்கள் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். உங்களுக்கு ஒரு சரூரம் இல்லாதபொழுது மாத்திரமே, உங்கள் மனதால் அமைதி நிறைந்ததாக இருக்க முடியும். இல்லாவிட்டால், மனதால் ஒருபொழுதும் அமைதிநிறைந்ததாக இருக்க முடியாது. நூங்கள் செயல்களைச் செய்வதற்கு ஒரு சரூரத்தைப் பெறுகிறீர்கள். ஆகவே, எவ்வாறு உங்களால் இங்கு உங்கள் கர்மாதூத ஸ்திதியில் நிலைத்திருக்க முடியும்? கர்மாதூத ஸ்திதியானது ஒரு பிரேதமாக இருப்பதைப் போன்றது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது: மரணித்து வாழ்வதும், உங்கள் சரூரத்திலிருந்து பற்றற்றிருப்பதும் ஆகும். உங்களுக்குச் சரூரத்திலிருந்து பற்றற்றவர் ஆகுவதற்கான கல்வியே கற்பிக்கப்படுகிறது. ஓர் ஆத்மா ஒரு சரூரத்திலிருந்து வேறுபட்டவர். ஓர் ஆத்மா பரந்தாமத்து வாசி. ஒரு சரூரத்தில் ஓர் ஆத்மா பிரவேசிக்கும்பொழுதே, அவர் ஒரு மனிதர் என அழைக்கப்படுகிறார். நூங்கள் செயல்களைச் செய்வதற்கு ஒரு சரூரத்தைப் பெறுகிறீர்கள். ஓர் ஆத்மா தனது சரூரத்தை விட்டு நூங்கும்பொழுது, செயல்களைச் செய்வதற்கு இன்னுமொரு சரூரத்தைப் பெற வேண்டும். நூங்கள் செயல்களைச் செய்யத் தேவையில்லாதபொழுது மாத்திரமே, உங்களால் அமைதிநிறைந்தவராக இருக்க முடியும். அசரூரி உலகில் செயல்கள் கிடையாது. இங்கேயே உலகச் சக்கரம் சுழல்கிறது. நூங்கள் தந்தையையும், உலகச் சக்கரத்தையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது ஞானம் என

அழைக்கப்படுகிறது. உங்களுடைய கண்கள் தூய்மையற்றவையாகவும், குற்றமுடையவையாகவும் இருக்கும் வரை, உங்களால் தூய்மையான எதையும் பார்க்க இயலாதிருக்கும். இதனாலேயே உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஞானம் என்னும் மூன்றாவது கண் தேவை. நீங்கள் உங்கள் கர்மாதூத ஸ்திதியை அடையும்பொழுது மாத்திரமே, அதாவது, நீங்கள் தேவர்கள் ஆகும்பொழுது மாத்திரமே, உங்கள் கண்கள் மூலம் தேவர்களைப் பார்ப்பீர்கள். எவ்வாறாயினும், இச்சரூரங்களில் இருக்கும்பொழுது, உங்களால் உங்கள் கண்கள் மூலம் கிருஷ்ணரைப் பார்க்க இயலாது. நீங்கள் ஒரு காட்சியைக் காண்பதால், எதையும் அடைய முடியாது. நீங்கள் ஒரு தற்காலிகமான சந்தோஷத்தை மாத்திரமே அனுபவம் செய்வதுடன், அதன் மூலம் உங்கள் (கிருஷ்ணரைப் பார்ப்பதற்கான) விருப்பமும் பூர்த்திசெய்யப்பட்டுள்ளது. நாடகத்தில் காட்சிகள் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் மூலம் பேறு எதுவும் கிடையாது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. நான் ஓர் ஆத்மா, எனது சரூரத்திலிருந்து வேறுபட்டவர். உங்கள் சரூரத்தில் வாழும்பொழுதே, மரணித்து வாழ்கின்ற, ஒரு பிரேதமாக இருப்பதைப் பயிற்சி செய்வதனால், உங்கள் கர்மாதூத ஸ்திதியை உருவாக்குங்கள்.
2. சேவையின் அத்தாட்சியைக் கொடுங்கள். சரூர உணர்வைத் துறந்து, உங்கள் செய்தியை நேர்மையாகக் கொடுங்கள். திறமைச்சித்தி அடைவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசர்வாதம்: நீங்கள் கணக்குகள் அனைத்தையும், உறவுமுறைகள் அனைத்தையும் ஒரே தந்தையுடன் கொண்டிருக்கின்ற, இலேசாகவும் ஒளியாகவும் உள்ள தேவதை ஆகுவீர்களாக.

இலேசாகவும் ஒளியாகவும் ஆகுகின்ற தேவதைகள் ஆகும்பொருட்டு, சரூர உணர்விற்கு அப்பால் இருங்கள், ஏனெனில் சரூர உணர்வு சேறாகும், அத்துடன் உங்களுக்கு அந்தச் சமை இருந்தால், கனம் இருக்கும். தங்கள் சொந்தச் சரூரங்கள் மூலம் எந்த உறவுமுறையையேனும் கொண்டிராதவர்களே, தேவதைகள் ஆவார்கள். தந்தை உங்களுக்குக் கொடுத்துள்ள சரூரத்தை நீங்கள் தந்தைக்குக் கொடுத்து விட்டீர்கள். உங்களுடைய எதையேனும் வேறு எவருக்காவது நீங்கள் ஒருமுறை கொடுத்து விட்டால், அதனுடனான உங்கள் உறவுமுறை முடிவடைந்து விடுகின்றது. உங்கள் கணக்குகள் அனைத்தும், உங்கள் கொடுக்கல் வாங்கல் அனைத்தும் தந்தையுடனேயே உள்ளன, கடந்த காலத்தின் கணக்குகள், உறவுமுறைகள் அனைத்தும் முடிவடைந்து விட்டன. அத்தகைய முழுமையான பிச்சைக்காரர்கள் மாத்திரமே இலேசாகவும், ஒளியாகவும் உள்ள தேவதைகள் ஆகுகின்றார்கள்.

சுலோகம்: உங்கள் சிறப்பியல்புகளைப் பயன்படுத்துங்கள், நீங்கள் ஒவ்வொரு அடியிலும் முன்னேற்றத்தை அனுபவம் செய்வீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---